

vare prøvede ikke alene andet Steds, men ogsaa her i Landet af vore bedste Sagkyndige, og det Eneſte, der var tilbage, var, at de Herrer ikke tilſtrækkelig ſelv havde anſtillet den Prøve, ſom de troede var nødvendig. Men jeg vil nu ſpørge, have de Herrer da virkelig anſtillet en ſelvſtændig Prøve og en Underſøgelse af de flydende Forter? Nei, mine Herrer, Forſkjellen er den, at de Herrer af Flertallet kjende ligesaa lidt til de flydende Forter, ſom vi Andre gjøre; men dertil kommer, at den Art Forter overhovedet ikke kendes noget Steds i hele Verden, og at de ikke ere prøvede hverken af vore eller andre Staters Sagkyndige. Vi maatte alſaa antage, at diſſe flydende Forter, der her ſkille os ad i § 1, var Noget, ſom de ærede Herrer af Flertallet let kunde vige bort fra, naar vi vilde gjøre Indrømmelser i andre Henseender. Naar vi nu gaa over til det, ſom der foreligger paa den anden Side, nemlig Spørgsmaalet om Befættningen, ſaa haaber jeg, at det ogsaa her vil være ſigkeligt at ſe klart, hvor den virkelige Forſkjel imellem os i ſaa Henseende ligger. Er den virkelige Forſkjel den, at de Herrer ſtrag vilde have Penge ad extraordinaire Veie, og at vi Andre ikke ſtrag vilde give Pengene? Nei, det er ikke Forſkjellen. Vi, ſom høre til Mindretallet, vilde give dem ſtrag efter den eneſte Maaleſtof, hvorefter et ſaadant Pengebeløb ſtrag kan gives. Vi have endda ikke ſagt, at vi ubetinget vilde ſtaa paa Loven af 2den Juli 1870, men vi have henſtillet til de Herrer at forhandle med os og med ærede Herrer af Landſtinget i et Fællesudvalg om ſaadanne Modifikationer, ſom fornuſtigviſ kunde gjøres i denne Lov, hvorved den kunde nærme ſig meget betydeligt til det, ſom de Herrer ønske, og ſom ganſke viſt jeg perſonlig ønske, nemlig en Skat ikke alene paa Indtægt, men ogsaa paa Formue, ſaaledes nemlig, at Skatten vel kun blev en Skat paa Indtægten; men en forſkjellig — en større eller mindre — Befættning, efterſom Indtægten var Frugten af Formue eller af perſonlig Virksomhed. Alſaa, mine Herrer, det er ikke det, der ſkille os ad, om vi ſkulle have Skat, eller ikke; og det er heller ikke det, der ſkille os ad, om man ſamtidig med Foranſtaltningernes Sværſættelse ſkal have en Befættning af Indtægt og Formue, eller ikke; men hvad der ſkille os ad, er, at de Herrer abſolut vilde have en Paragraf om Skatteforholdene knyttet til denne Lov, af en Befættning, ſom gjør det umuligt, at de Foranſtaltninger, der omhandles i § 1, kunne paabegyndes endnu i dette Aar, ja maatte umuligt, at de kunne komme til at paabegyndes i mange Aar, hvorved alſaa hele Loven, i det Mindſte for længere Tid, bliver aldeles unyttig. Jeg tror herved i Virkeligheden at have fremsat ſaa tydeligt og klart, ſom jeg i det Mindſte formaar kort og godt at gjøre det, hvad det er, der i Virkeligheden, naar vi ſkulle til at ſtemme, ſkille Flertallet og Mindretallet fra hinanden, og ſom i

Virkeligheden alſaa ſkal afgjøre, om ærede Medlemmer her i Thinget vilde ſtemme for eller imod de Forſlag, ſom foreligger fra den ene eller den anden Part.

Berg: Det intereſſerede mig meget at høre det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 1ſte Valgkreds (Thomſen) udvilde ſig om den meget inſødelommende Stilling, ſom Mindretallet i Udvalget med ham ſom Ordfører har viſt lige overfor Flertallet. Det vil erindres, at Mindretallets Stilling med Henſyn til Realiteten er udtrykt ikke blot i Lovforſlaget § 1 med de af Mindretallet ſtillede Vædringer, ſaaledes ſom Lovforſlaget foreligger affattet i det andet Thing, men at Mindretallet derhos, ſom det fremgaar af dets Betænkning, der er forelagt ved 2den Behandling her i Thinget, forlanger ſamtidig med Gjennemførelſen af diſſe Foranſtaltninger den nødvendige Betryggelse for Befættningen af Kjøbenhavn mod Landſiden, og at der efter Mindretallets Formening efter en Plan, ſom blev forelagt i 1873, dertil forlanges et Beløb af 35 Millioner Kr., hvilket Beløb aldeles utvivſomt vil i meget høi Grad overſtrides, naar man følger det ærede Mindretal paa denne Veie. Det ærede Mindretal har haft Leilighed til at erklære ſig om, hvorvidt det faſtholder denne Stilling til Realiteten, og man har ſaaet et bekræftende Svær derpaa fra Mindretallets Side. Dets Stilling med Henſyn til Realiteten af de Forſlag, der foreligger, er alſaa denne: Førſte — for ikke at træde alſfor poſitivt op paa dette reelle Omraade mod den høitagede Regjering — § 1 i Lovforſlaget med dets Vædringer, og dernæſt, at det bliver ſamtidigt iſølge Betænkningen, alſaa fremredes meget hurtigt og kommer ſaa hurtigt frem ſom det næſte Skridt i Sælene paa dette: Befættningen af Kjøbenhavn mod Landſiden, hvis Befættning Mindretallet vel foreløbig angiver til 35 Millioner, men ſom ſelvſølgelig Ingen kan ane, hvilken Udviſning, det vil faae. Dette er Mindretallets Stilling Nr. 1 til Realiteten, og nu udvilde det meget ærede Medlem for Frederiksberg Amts 1ſte Valgkreds, at man har været ſaa inſødelommende mod Flertallet at tilbyde at Flertallet ganſke ſkulde forlade ſit Standpunkt i Realiteten og gaa over til Mindretallet. Dette er en overordentlig intereſſant Inſødelommen fra Mindretallets Side, og man kan næſten ikke vide, om den Grund, hvorpaa det ærede Medlem ſtod, nærmere var Fantafi eller Virkelighed, naar han ſaaledes kom til at udvilde ſine Anſkuelser. Det ſkulde være en Inſødelommen mod Flertallet, at det ſkulde aflæde ſig ſin Opfattelse med Henſyn til Udviſningen af Danmarks Befættningsanlæg og fuldſtændig gaa over til Mindretallet, hvis Forſlag indeholder tydeligere, ſkarpere og mere omfattende Udtryk end baade Regjeringens og det andet Things. Det er ganſke rigtigt, ſom det